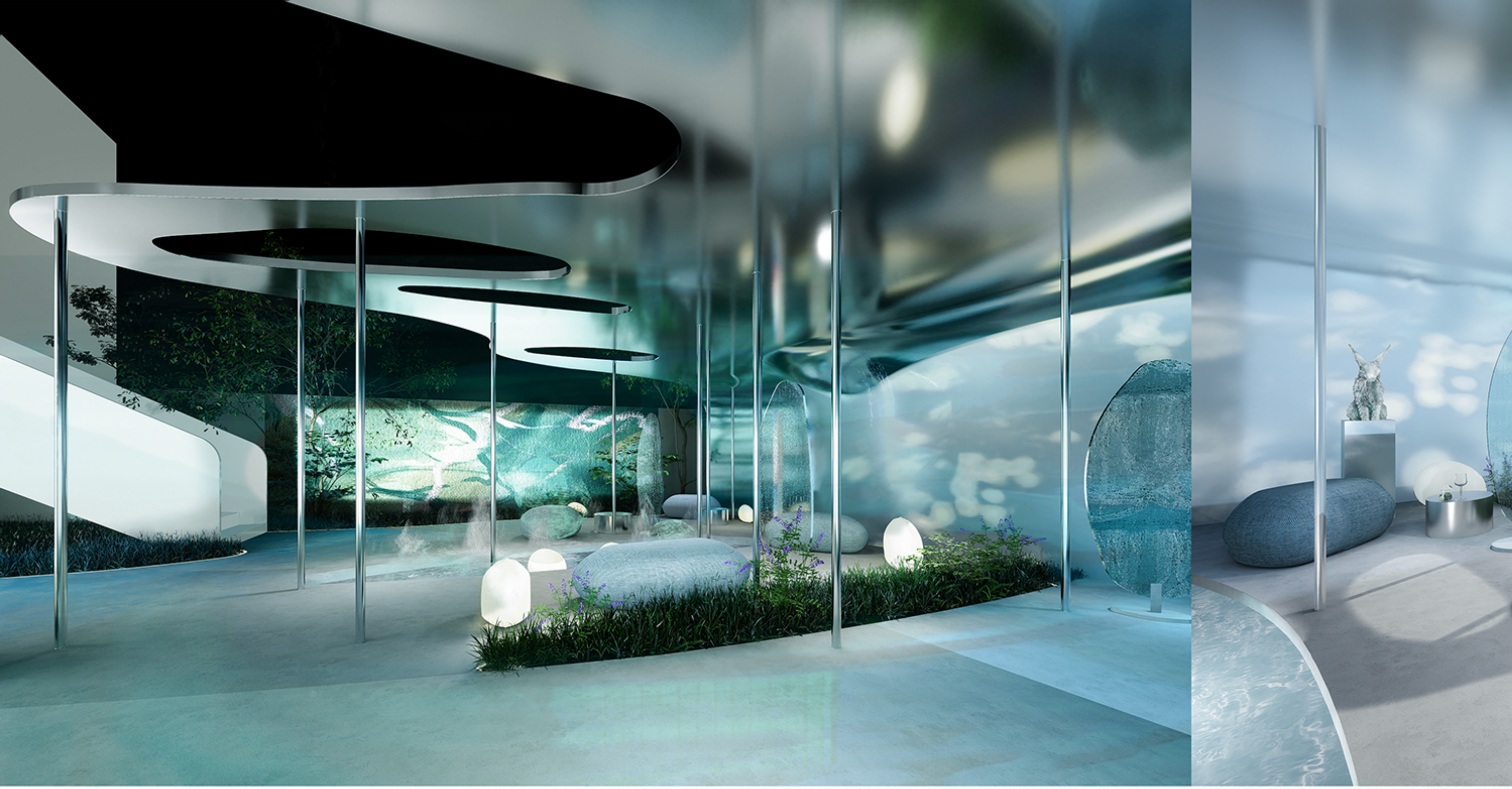

Młoda sztuka w krakowskiej kamienicy

Oliwia Dybczyk
Dyplom licencjacki 2025

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie
Wydział Architektury Wnętrz.
I Pracownia Projektowania Architektury Wnętrz
Promotorka: prof. dr hab. Elżbieta Pakuła-Kwak, dr Joanna Łapińska ad.

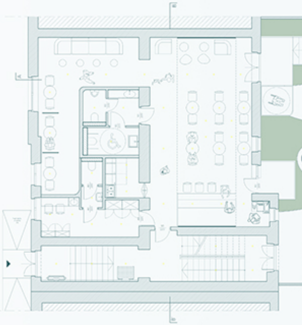

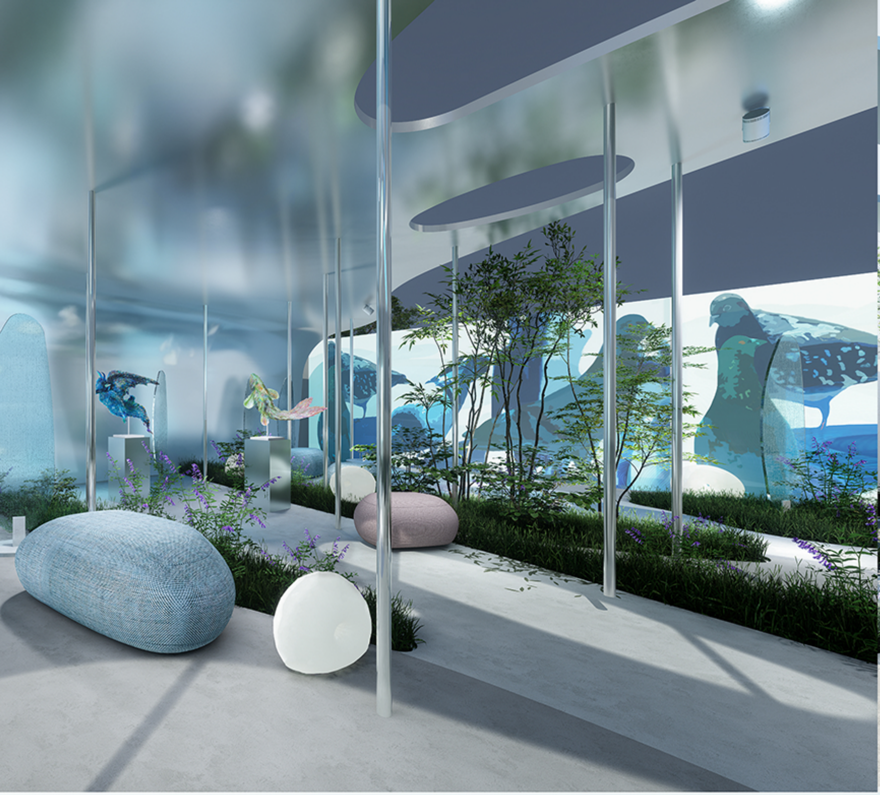

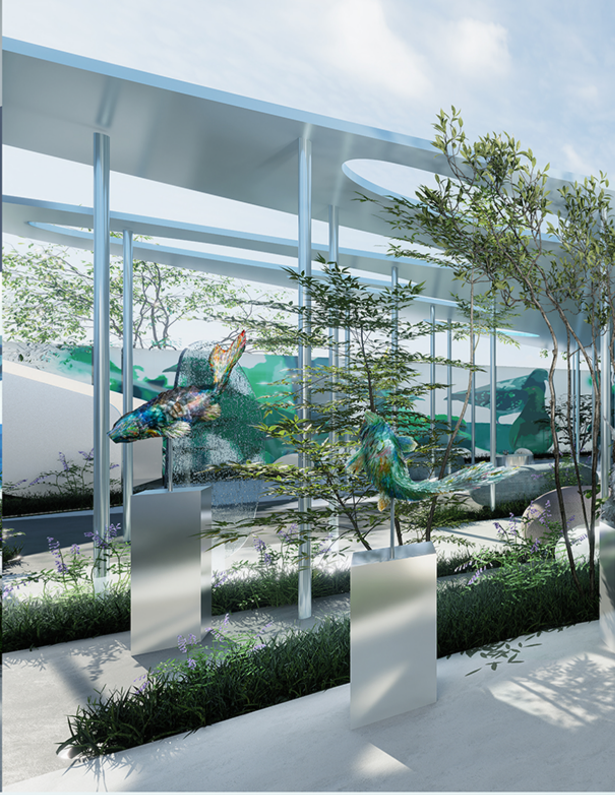

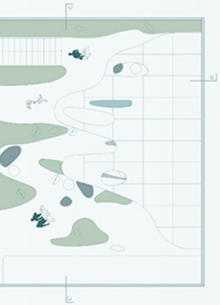

Rzut, skala: 1:50

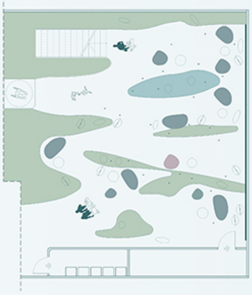

Rzut podwórza, skala: 1:50

Parter i podwórze kamienicy przy ul. Urzędniczej 7 zostały zaadaptowane na kawiarnię ze strefą wystawienniczą. W projekcie zależało mi na stworzeniu przestrzeni, która wpisuje się w charakter współczesnego, dynamicznie zmieniającego się świata. Kluczowym założeniem było stworzenie miejsca o zmiennym charakterze, którego nastrój uzależniony będzie od zastosowanych projekcji, murali i barw, dzięki którym przestrzeń przestanie być stała, zaskakując, nabierając płynności i przekształcając się w zależności od potrzeb.

Współczesny młody człowiek, żyjący w świecie pełnym bodźców, potrzebuje otoczenia, które będzie w stanie zaspokoić jego rosnące potrzeby sensoryczne. Stąd zmienny charakter przestrzeni, który w odpowiedzi oferuje różnorodne doświadczenia wizualne. Tego rodzaju przestrzeń ma na celu nie tylko reagowanie na zmieniające się potrzeby człowieka, ale także wzbudzanie emocji i pobudzanie kreatywności wśród odbiorców.

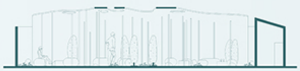

Przekrój C-C', skala: 1:50

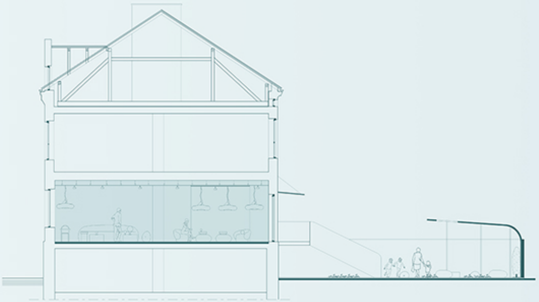

Przekrój A-A', skala: 1:50

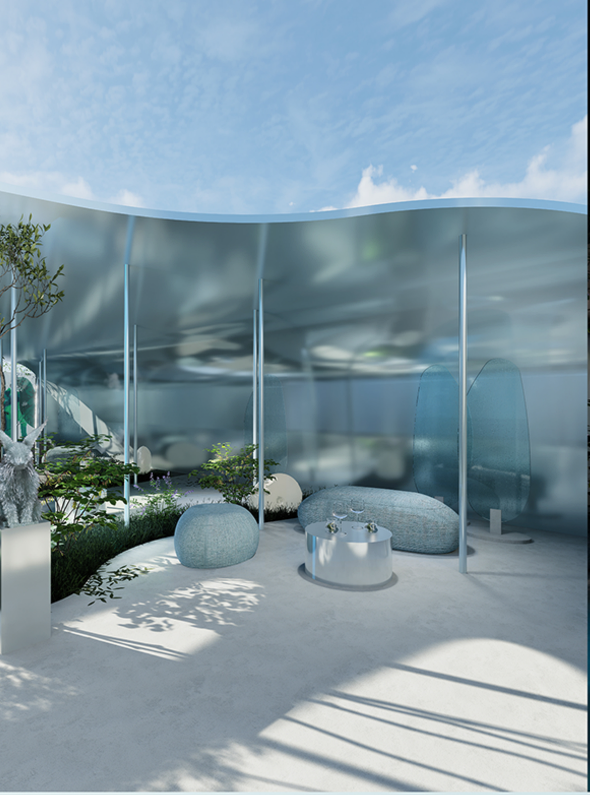

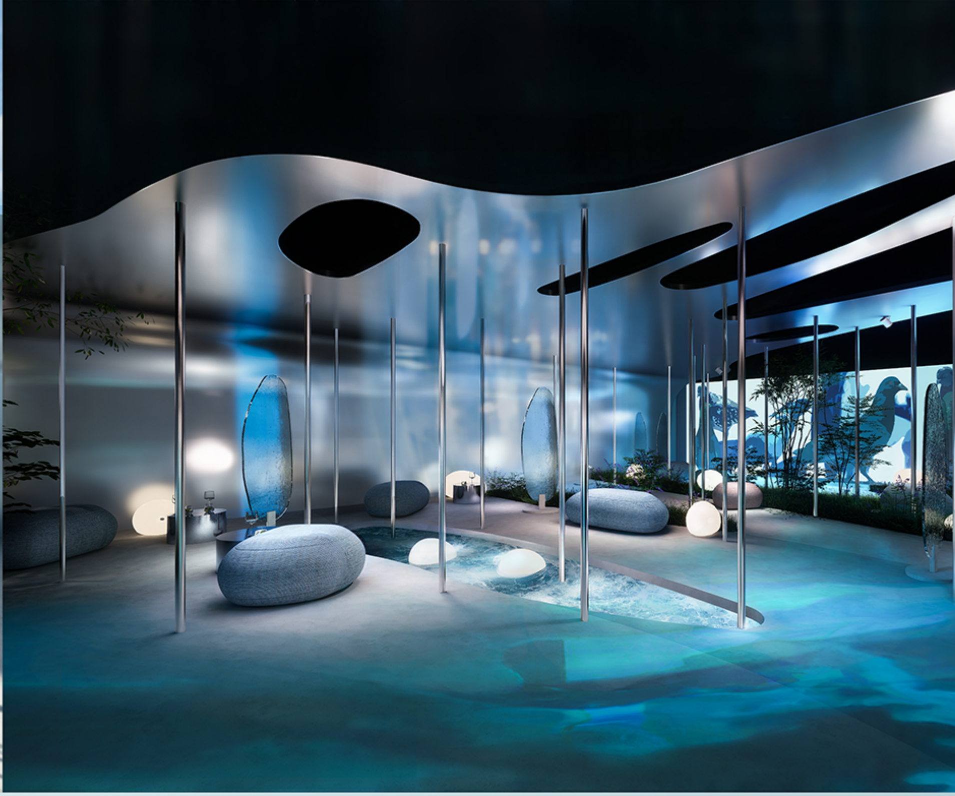

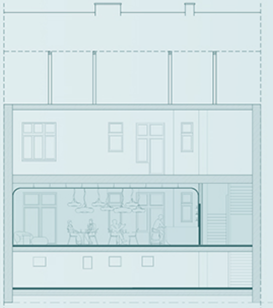

Przekrój B-B', skala: 1:50

Projekt zakłada stworzenie przestrzeni otwartej dla młodych artystów, szczególnie tych zajmujących się nowymi formy wyrazu, takimi jak mapping, świetlne projekcje czy street art. Przestrzeń ta byłaby kształtowana przez wybranego artystę, którego sztuka i dobór barw, nadawałyby nastrój otoczeniu przez kilka tygodni. W przypadku współpracy kilku twórców kluczowe byłoby zachowanie wspólnego charakteru ich prac lub zbliżonej tematyki, aby stworzyć spójną i harmonijną całość. Nad zgodnością koncepcji czuwałby kurator wystawy, dbając o płynność i estetyczną spójność przestrzeni. Osoba ta byłaby również odpowiedzialna za zaproszenie do współpracy artystów tworzących rzeźby i instalacje, które rozmieszczone na podwórzu kamienicy, stanowiłyby idealne dopełnienie do gry świetlno-barwnej czy murali tworzonych przez pozostałych twórców.

Ideą przewodnią projektu było wykorzystanie gry świetlno -barwnej jako kluczowego elementu kształtującego otoczenie. Możliwość zmiany natężenia światła, nasycenia lub zmiany kolorów powoduje, że miejsce to może wywoływać różne emocje. Na przykład intensywne, ciepłe barwy mogą pobudzać do aktywności i sprzyjać integracji, podczas gdy chłodne, stonowane odcienie wprowadzają atmosferę wyciszenia i refleksji.

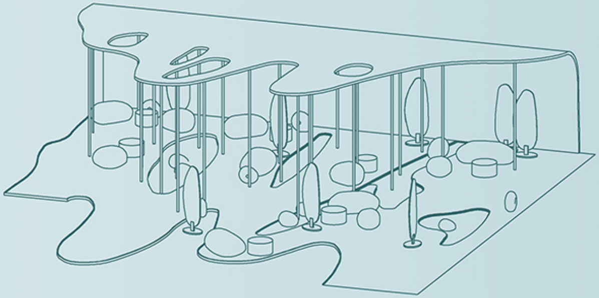

Strefę wystawienniczą postanowiłam umieścić na placu znajdującym się za kamienicą, który dotychczas był niezaaranżowanym podwórkiem. Dominującym elementem przestrzeni jest zadaszenie o nietypowym wygiętym kształcie, wykonane z aluminium. Zastosowany materiał wprowadza dodatkowe walory estetyczne, zmieniając swój wygląd w zależności od oświetlenia oraz warunków atmosferycznych. Forma posiada nieregularne, różnej wielkości otwory, umożliwiające dostęp promieni słonecznych do zasadzonych roślin oraz dodające lekkości całej konstrukcji. Aluminiowe pokrycie podzielone jest na elementy, które osadzone są na metalowym stelażu. Całość podpierają cienkie metalowe słupki, które pozwalają na stworzenie otwartej przestrzeni.

Cała przestrzeń została wyznaczona poprzez dwukolorową tartanową nawierzchnię otoczoną zielenią. W północnej części placu znajduje się również podłużne oczko wodne, z którego dzięki zamontowanym specjalnym dyszom unosi się para wodna oraz niewielkie fontanny, zapewniające przyjemny chłód w upalne dni. Dookoła znajdują się modułowe minimalistyczne meble, które mogą być ustawiane w zależności od potrzeb. Wieczorami plac oświetlają organiczne, okrągłe lampy.

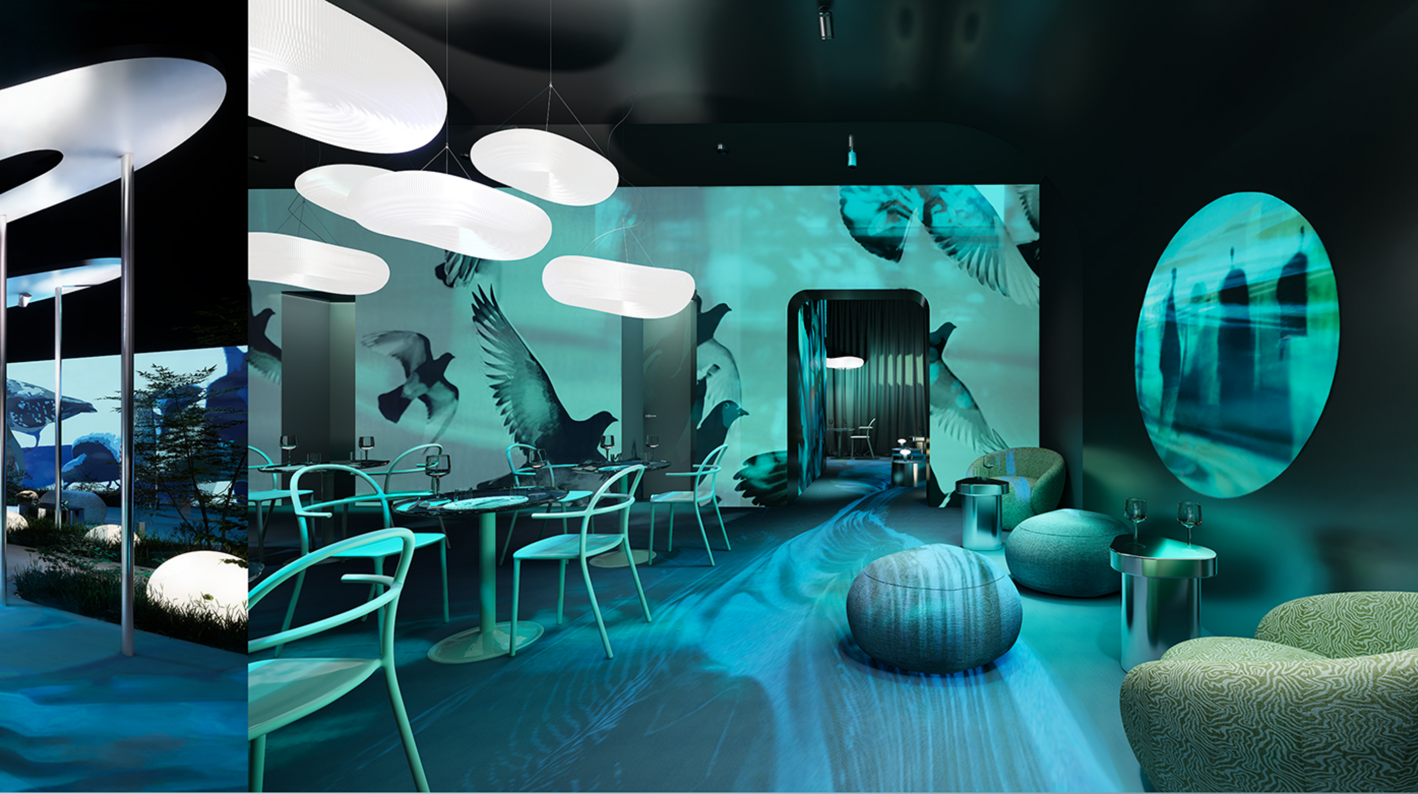

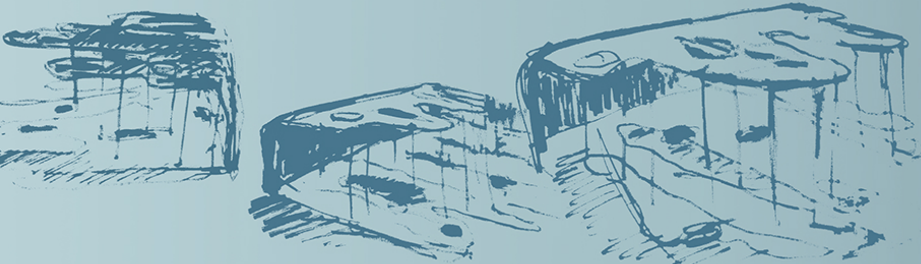

Po prawej stronie od wejścia znajduje się bar, którego kształt i wykończenie nawiązuje do zadaszenia zewnętrznego. Konstrukcja baru została wykonana z matowego aluminium i tworzy formę, która łagodnie wygina się przy suficie, przechodząc na przeciwległą ścianę. Podłoga kawiarni wykonana jest z żywicy poliuretanowej o ciemnym, błękitno-szarym kolorze. W centralnej części pomieszczenia znajdują się okrągłe szklane stoliki z krzesłami, nad którymi wiszą duże, organiczne lampy. Z tej części pomieszczenia można przejść do zewnętrznej strefy wystawienniczej lub udać się w głąb kawiarni, gdzie znajdują się bardziej kameralne miejsca do siedzenia. We wnętrzu zamontowany został sufit powieszany, umożliwiający ukrycie instalacji, wentylacji oraz zamontowanie podtynkowego oświetlenia. Dodatkowo zamocowane zostały na nim nowoczesne projektory, które dzięki możliwości korekty trapezowej pozwalają na rzucanie obrazu na płaszczyznę pod kątem prostym, nawet jeśli nie są ustawione idealnie na wprost. Charakter przestrzeni, tak jak w przypadku strefy zewnętrznej tworzony jest za pomocą gry świetlno-barwnej i projekcji, występujących na ścianach i posadzce. Dzięki temu strefy te posiadają wspólne cechy, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójną całość.

Inspiracją dla atmosfery występującej w projekcie or
kształtów zaprojektowanych form stały się dla mn
abstrakcyjne fotografie, które wykonałam na etap
wstępnych poszukiwań. Skupiłam się na uchwyceniu odb
wody w podświetlonych szklanych przedmiotach. Te ulotn
ekspresyjne zjawiska stały się punktem wyjścia do stworzen
przestrzeni, której dynamika, podobnie jak w tych zdjęciac
wynika z interakcji otoczenia ze światłem. Kolorystyka, któ
zaobserwowałam podczas tworzenia zdjęć, wpłynęła n
dobór barw podczas projektowania. Zdecydowałam się n
odcienie błękitów, turkusów i zieleni, które od ra
przywodzą na myśl wodę, którą fotografowałam.

Pierwszy etap poszukiwań wyznaczył kierunek projekt
Poprzez nakładanie kilku zdjęć na siebie, doszukiwałam s
w powstałym obrazie kształtów, które ułatwią mi proc
projektowy wybranej przestrzeni. Tworząc zadaszenie plac
układ ścieżek oraz wnętrze kawiarni, zdecydowałam się n
kreowanie przestrzeni za pomocą organicznych, obły
kształtów, nawiązujących do tych, które zaobserwował
w naturze.

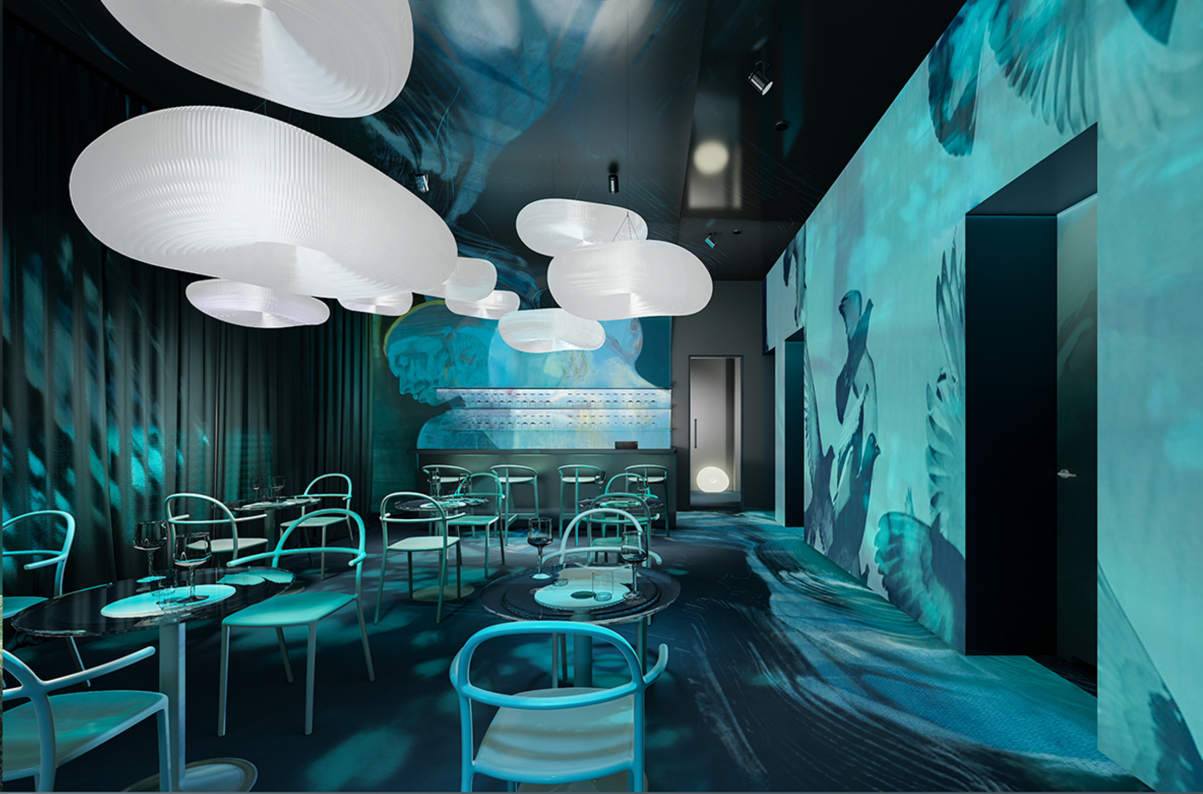

az
ie
ie
ić
e,
ia
h,
rą
na
na
zu

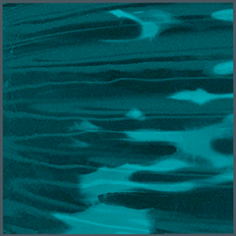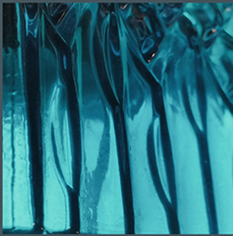u.
ię
es
u,
na
ch
m